

at det ærede Medlem baade er saa national og en saa god Ven af den jydsk Husmand, at han vil støtte Kravet om en Kartoffelmestold. — Dette er et typisk Eksempel paa det doktrinaire Standpunkt, ærede toldpolitiske Modstandere have indtaget. Hvad jeg her har anført, gælder i fuldt Maal om Haandværk og Industri i Almindelighed. Hundreder af smaa og store Erhverv, som kunde skabe lykkelige og selvstændige Virksomheder, udleveres vi til Udlandet og skænke dette mange Millioner i Arbejdsløn, som visselig kunde gøre mere Gavn herhjemme.

Jeg vil tillade mig at nævne et Par andre Toldpositioner, som ogsaa berøre den jydsk Hede. Jeg nævner dem, fordi den jydsk Hede er vort Smertensbarn, fordi der fra alle Sider, baade fra Statens og privates, ydes den største Sympati og ofres Millioner paa Bepantningen deraf. Bjergfyrrer er som bekendt ikke noget Gavn-tømmer, men er nødvendig til Granens Fremvækst. Den plantes derfor i betydelig Mængde særlig paa mager Hede, men det er en Kilde til Bekymring for Fagmænd, hvad den skal anvendes til. Ærede Medlemmer vide maaske, at den efter visse Aars Forløb skal gennembugges; det er kostbart, men det er nødvendigt. Dette Udhugst, der fremkommer, har mange Steder ingen Værdi, men det kan med Fordel anvendes til Brænding af Trækul, Træsyre, Terpentin og Tjære. Trækul, hvoraf der indføres aarlig 1,500,000 Pd., har man af Hensyn til de hellige Principper ikke villet lægge Told paa. Og paa Tjære, hvoraf der indføres for nogle Hundrede Tusind Kroner om Aaret, ophæver man Tolden. Jeg skal ikke tale meget om, at man samtidig med, at man præsterer et stort Arbejde og ofrer Millioner paa Bepantning af den jydsk Hede, nedsætter Tolden paa Træ med henved 40 pCt. Jeg antager, Plantagerne rangere med den saakaldte Storindustri, og om den har jeg aldrig fra Frihandelsmændenes Side hørt et anerkendende Ord.

Der er en Del af Danmarks Befolkning, som sandelig ikke danser paa Roser. Det er Fiskerne. Den ubetydelige Beskyttelse, de hidtil have haft af 0,3 Skilling paa saltet Sild og det samme for tørret og tørsaltet Fisk, berøver man dem. Af hvilken Grund ved jeg ikke og forstaar ikke. Der kom et beskedent Andragende fra Bornholms Fiskerforening, det lader man uanset. Der indføres over 10 Mill. Pd. Fisk aarlig. Hvor meget bedre vilde det ikke være at give Fiskerne den beskedne

Beskyttelse, de have forlangt, og derved sætte dem i Stand til at lave Salterier og Røgerier og hvad dertil hører.

Siden jeg er ved Bornholm, vil jeg omtale, at der i Rønne eksisterer 13 Fajance- og Lervarefabrikker, som beskæftige ca. 150 Arbejdere, deraf Halvdelen Familiefædre. De bedst stillede af Fabrikkerne have ikke saa megen Fortjeneste som en Bagersvend her i Byen, men ikke desto mindre nedsætter man Tolden fra respektive 3 Sk. og 8 Sk. til 5 Øre. Ja, jeg tror ikke paa, at Forbrugerne derfor faa deres Potter en Øre billigere, men man gaar hen og gør 3—400 Mennesker brødløse.

Det er Specialiteter, jeg hidtil har nævnt; men naar vi se paa, at vi aarlig indføre fra Udlandet f. Eks. 25—30 Mill. Pd. Manufakturvarer, 200 Mill. Pd. Jærnvarer, 20 Mill. Pd. glaserede Lerrør, 10 Mill. Pd. Glasvarer, $\frac{1}{2}$ Mill. Trær og Buske, $\frac{1}{2}$ Mill. Pd. Sæbe, $2\frac{1}{2}$ Mill. Pd. Tovværk, 10 Mill. Pd. Træarbejde, 800,000 Pd. Galanteri og Legetøj — saa synes jeg, der er Arbejde og Opgaver nok for os i mange Aar; naar vi ville udnytte dem.

Hvem vil det foreliggende Forslag forenæmmelig komme til gode? Det er Tyskland. Ifølge „Statistisk Tabelværk“ er Gennemsnitsværdien af vor Omsætning med Storbritannien og Irland i 1896 ikke mere end 6 Øre pr. Pd., men Gennemsnitsværdien af Omsætningen med Tyskland henved 12 Øre pr. Pd. Fra Tyskland faa vi de Varer, hvor Raamaterialerne spille en forholdsvis lille Rolle, Arbejdslønnen en stor Rolle, omvendt fra England de Varer, hvor der er forholdsvis meget Raamateriale og lille Arbejdsløn. Det er tunge Varer fra England med ringe Værdi og fra Tyskland værdifulde Varer, som ikke veje meget. Det er nu til Tyskland, vi afgive den Arbejdsløn, som Landbruget og alle vi andre kunne have god Brug for. Det er det samme Tyskland, som nægter at modtage vore Landbrugsprodukter og udviser vore Landsmænd fra Slesvig som pestbefængte; det er dette Land, som vil have Gavn og Glæde af dette Lovforslag. — Jeg ser ikke den fjerneste Grund til at nedsætte Toldbeskyttelsen. Den eneste Fornøjelse, vi faa deraf, er, at vi gøre en hel Del Arbejdere brødløse, og den Fornøjelse synes jeg ikke er stor. Hvis der var Tale om Handelstraktater, hvorved der kunde opnaas store Fordele for Landbruget, kunde jeg til Nød forstaa, at man vil gaa med til det. Men i dette Øjeblik at vise Tyskland saa megen Elskværdighed